

dem fuldstændig uforstyrrede, Regeringspartiet møder ikke frem; et politisk Sammenstød, som vi have kendt det tidligere, synes nu at være ukendt. Regeringspartiet selv samles til sine, hvad jeg vil kalde Vennemøder, hvor det søger at samle trofaste Skarer omkring sig, hvor man lægger Møderne paa en saadan Tid, at den almindelige Befolkning, særlig Arbejderbefolkningen, vanskelig kan komme til Stede, lægger Møderne paa en Søgnedag ved 1—2 Tiden og passer omhyggeligt at faa dem sluttede før Fyraften, saa at det hele kan forløbe i den skønneste Ro. Paa den Maade have vi jo ikke noget at beklage os over overfor Regeringspartiet, vi kunne holde vore Møder ganske uforstyrret og kunne ikke vente at blive modsagte af det; ja, det synes endog, at der ligefrem er en Skræk hos Regeringspartiets Mænd for at komme til Stede ved offentlige Møder, naar de ikke ere lagte paa de Tider og Steder, som de ønske. Jeg skal saaledes her gøre opmærksom paa et Møde, som 16 Husmandsforeninger i forrige Maaned ønskede at faa afholdt i Byen Kolding. Man havde indbudt de to Folketingsmænd fra Koldingegnen, Folketingsmanden for Koldingkredsen (Enevold Sørensen) og Folketingsmanden for Vonsildkredsen (Jessen), idet man særlig ønskede, at de skulde komme til Stede og gøre Rede overfor Vælgerne for deres Stilling til Spørgsmaalet om Valgretten. Men skønt der stod 16 Husmandsforeninger bag ved som Indbydere, fandt disse 2 Herrer sig ikke foranledigede til at komme. De sagde Nej, vi ville ikke møde. Deres Blade i Kolding nævnedes, at saa skulde der nok komme 2 andre Mænd fra Regeringspartiets Side; men heller ikke det var det muligt at skaffe. Det ser ud, som disse Folk have en ligefrem Skræk for at mødes med politiske Modstandere. Mødet blev afholdt alligevel, det forløb i den skønneste Ro og Orden og havde faaet en meget stor Tilslutning ikke fra Kolding By, men netop fra de Folk, der havde indbudt til Mødet, nemlig de 16 Husmandsforeninger.

Naar jeg skulde gengive, hvad der var Grundtonen ved dette Møde, saavel som jeg kan sige ved alle de andre Møder, Socialdemokratiet har afholdt i den forløbne Sommer, da har det været et fast og bestemt Krav om Gennemførelsen af den lige og almindelige kommunale Valgret. Man har fordret den gennemført helt og udelt, uden Afslag og uden Garantier. Ja, jeg har haft det mærkelige Tilfælde i den sidste Sommer, at paa et saakaldt

Ministermøde, som blev afholdt i Hillerød, og som naturligvis var lagt paa en Søgnedag og foregik midt paa Dagen, vedtog Forsamlingen en Resolution, der krævede den lige, almindelige kommunale Valgret helt og fuldt ud, uden Afslag og uden Garantier, ja, at et af Ministeriets Medlemmer, nemlig den højtærede Justitsminister, anbefalede at stemme for denne Resolution og stemte ogsaa selv for den. Nu vil jeg haabe, at den højtærede Justitsminister kraftigt vil arbejde for, at vi kunne faa det, der blev vedtaget i denne Resolution, nemlig den almindelige kommunale Valgret fuldt og helt, uden noget Afslag og uden nogen Garantier, uden noget raadent Forlig med det andet Ting.

Jeg kunde ønske at rette en Del Spørgsmaal til forskellige af vore ærede Ministre, og jeg vil da først tillade mig at henvende nogle Ord til den højtærede Forsvarsminister. Vi træffe paa hans Budget i Aar en Stigning af 1,100,000 Kr. Det er ikke overraskende. Tværtimod. Det er, hvad vi ere vante til, og hvad vi have set, saa længe Venstre har siddet ved Magten. Den sidste Finanslov, der blev given under det sidste Højreministerium, havde Militæradgifter paa 19 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Nu ere vi naaede en 4—5 Millioner højere op. Det har været en gradvis Stigning Aar for Aar; at det i Aar er sprunget op med 1,100,000 Kr., kan derfor ikke forbausse. Det er kun en videre Fortsættelse af, hvad vi have været vante til, saa længe vi have haft Venstre som Regeringsparti.

Den højtærede Finansminister sagde, da han omtalte Statsregnskabet, at i Aar havde vi den glædelige Overraskelse paa Krigsministeriets Budget at se en Nedgang. Vi have ellers tidligere været vante til ret betydelige Overskridelser paa Krigsministeriets Budget, men i Aar var det gaaet til den anden Side, idet vi havde faaet en Nedgang, en Besparelse, jeg tror paa nogle og 90,000 Kr. Men det er i Virkeligheden slet ikke Tilfældet. Hvis den højtærede Finansminister havde studeret § 22 og ikke ladet sig nøje med den Oversigt, som staar foran i Statsregnskabet, vilde han være kommen til det samme Resultat, som vi have kendt i de foregaaende Aar. Der er ingen Besparelse, der er i Virkeligheden en Opgang, en Overskridelse, saaledes som vi have været vante til i foregaaende Aar. Grunden til, at der tilsyneladende er en Nedgang, en Besparelse, er Salget af Rekyrlifler. Der var paa Budgettet i Hjør opført, at Rekyrlifterne skulde give en Indtægt af 70,000 Kr., men de have givet